

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ (pokračování)

Všeobecné poslání církve - také ovšem ohled na postupující intituacionalizaci a prudký vývoj lidské společnosti - vyžaduje, aby katolíci stále zdokonalovali organizační formy svého apoštolského podnikání v mezinárodním měřítku. Mezinárodní katolické organizace dosáhnou lépe svého cíle, jestliže skupiny do nich zapojené i jejich členové s nimi budou mít co nejužší spojení.

Při zachovávání náležitého spojení s církevní autoritou mají laici právo zakládat sdružení, řídit je a vstupovat do nich. Je však třeba vyhnout se tříštění sil, k němuž dochází, když se bez dostatečného důvodu uvádějí v život nová sdružení a díla, nebo když se udržují při životě sdružení už neužitečná nebo zastaralé metody. Rovněž není vždy vhodné přesazovat formy existující v některém národě neuvážlivě do jiných národů.

Katolická akce

Už před mnoha desetiletími zorganizovali ve více národech laici, věnující se stále intenzivněji apoštolátu, různé formy aktivit a sdružení, která v úzkém spojení s církevní hierarchií sledovala a sledují cíle ve vlastním smyslu apoštolské. Mezi nimi nebo i jim podobnými staršími institucemi zasluhují zmínku především ty, které, ačkoli užívaly různých pracovních metod, přinesly Kristovu království bohatou úrodu a které po zásluze doporučovali a podporovali papežové a mnozí biskupové; od nich dostaly jméno Katolická akce. Nejčastěji byly charakterizovány jako spolupráce laiků v hierarchickém apoštolátě.

Tyto formy apoštolátu, ať se jmenují Katolická akce nebo jinak, konají v naší době cenný apoštolát. Vyznačují se souhrnem těchto charakteristických znaků, přijatých jako celek:

a) Bezprostřední cíl těchto organizací je apoštolský cíl církve, totiž

evangelisace a posvěcování lidí a křesťanské utváření jejich svědomí, tak aby tito lidé byli schopni pronikat duchem evangelia různá společenství a prostředí.

b) Laici, spolupracující způsobem sobě vlastním s hierarchií, dávají k dispozici svou zkušenost a berou na sebe odpovědnost za řízení těchto organizací, za posuzování podmínek, v jakých se má konat pastorační činnost církve, a za vypracování i plnění plánu činnosti.

c) Laici působí sjednoceně na způsob živého organismu, čímž se lépe vyjadřuje pospolitost církve a apoštolát získává na účinnosti.

d) Laici ať se dobrovolně přihlásí nebo jsou pozváni k činnosti a k přímé spolupráci s hierarchickým apoštolátem, jednají pod vrchním vedením hierarchie, která může tuto spolupráci potvrdit i výslovným mandátem.

Organizace, u nichž se podle úsudku hierarchie vyskytují všechny tyto znaky, je třeba pokládat za Katolickou akci, i když mají s ohledem na místní a národní potřeby různé formy a různá jména.

Posvátný koncil tyto instituce snažně doporučuje, neboť nepochybně odpovídají potřebám církevního apoštolátu u mnoha národů. Zve kněze i laiky, kteří v těchto organizacích pracují, aby vyjmenované znaky stále více v praxi uskutečňovali a vždy v církvi bratrsky spolupracovali se všemi ostatními formami apoštolátu.

(pokračování)

* * *

Milost zakrývaj ochranným plášťom pokory

Syn mój, lepšie a osožnejšie ti bude, keď dar pobožnosti zatajíš, nebudeš sa ním vynášať a mnoho o ňom hovoriť, ani veľmi si na ňom zakladať; radšej pohľadaj sebou, a boj sa, že tá milosť bola azda daná nehodnému.

A neoddávaj sa príliš dôverčivo akejsi uspokojenosti lebo táto sa môže chytrou zmeniť na pravý opak.

Keď si v milosti, spomeň si, aký biedny a bezvládný bývaš bez milosti.

Pokrok v duchovne živote nie je len v tom, aby si dostával milosť útechy, ale aby si pokorne, trpezlivo a so sebazaprením znášal aj odňatie milosti:

tak aby si ani vtedy neochaboval vo vrúcnej modlitbe a aby si neustal ani v konaní iných obvyklých svojich dobrých skutkov.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

SVÁTOST NEMOCNÝCH

Ti, kdo se starají o nemocné, mají zavolat kněze hned, jakmile zjistí, že nemoc je vážná, že může mít za následek i smrt. Odkládat to jenom proto, aby se nemocný snad neulekl, je projev nesprávné lásky a nesprávných ohledů. Čím dříve nemocný je zaopatřen, tím lépe bude připraven na smrt a tím větší je naděje na uzdravení.

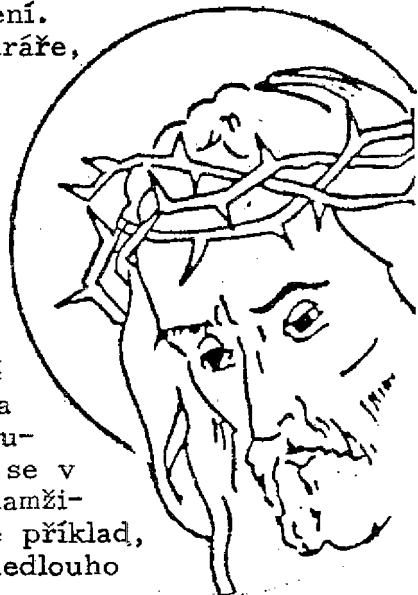
Katolíci by měli vždy včas uvědomit svého faráře, že v jejich rodině někdo vážně onemocněl. Kněz sám může nejlépe posoudit, co třeba zařídit.

Když je někdo nemocen delší dobu, kněz rád mu přinese občas svaté přijímání.

Při náhlé smrti nebo vážném úrazu by měl být okamžitě zavolán i kněz, a to i tehdy, když podle všech zevnějších náznaků nastala už smrt.

Nestydme se modlit s nemocným růženec, střelné modlitby a též jiné delší modlitby, které známe nazpaměť. Ani nevíme, jak nám nemocní za to jsou vděční: nemoc a obtíže jim často nedovolují soustředit se; Když se u nich modlíme, modlí se v duchu s námi. To platí především o posledních okamžicích. Svou odevzdaností do vůle Boží jim dáváme příklad, aby ani oni se nebáli Boha, před jehož trůn zanedlouho předstoupí.

Církev má velkou úctu k mrtvému tělu svých dětí. Bylo za živa chrámem Ducha svatého a jednou, v den posledního soudu, vstane z mrtvých. Proto před uložením k věčnému odpočinku je přeneseno obyčejně do kostela, kde se za pokoj duše zemřelého obětuje mše svatá.

* * *

SETKÁNÍ S PÁNEM . . .

se nazývá ve východní liturgii tajemství očišťování Panny Marie. Setkává se tu Simeon a Anna se Spasitelem. Blaživé setkání. Vrcholné štěstí starce, který tak mnoho viděl a zažil. Nyní uviděl Spasitele. Něco většího už mu nemůže svět ukázat ani dát. Proto chce již zemřít.

Setkání s Pánem! Chvilé milosti, očisty, posvěcení. Stačí myšlenka. Víc je touha a víc ještě je nést vše Bohu vstríc... Blaživé chvíle před Svatostánkem, blaživější chvíle při Mši svaté, vrcholné spojení s Pánem ve sv. přijímání - a to vše má být přípravou na budoucí setkání s Pánem, až nás povolá na věčnost.

Snaž se, aspoň touhou, setkat se s Pánem co nejčastěji!

(J. Hlouch: MINUTĚNKA)

* * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. - Za zemřelého Josefa Malíka - manželka s rodinou
- Za živou a zemřelou rodinu Rosso z obou stran - pí.
Mary Russo
2. - Za živou a zemřelou rodinu Kadlčkovu a Daňkovu -
- manželé Daňnkovi
- Za zemřelého Martina Pojetu, manželku a děti - paní
Josefa Pavlicová
3. - Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
- Za zemřelého Pavla Jankoviče - paní Mary Kanyerová
a manželé Škrkoňovi
4. - Za živou a zemř. rod. Pecháčkovu a Pácaltovu - manž. Pecháčkovi
- Za zemřelého Pavla Jankoviče - paní Anna Buker
5. - Za živou a zemřelou rodinu Drhovu a Košařovu z obou stran -
manželé Drhovi
- Za zemřelého Lawrence Žáčka - rodiče a sourozenci s rodinami
6. - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
7. - Za zemř. rodiče Kašpara a Františku Tesařovy - Sr. M. Hilarine
8. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Lindu Vašatovu -
- manželé Benáčkovi
- Za zemřelou maminku Marii Weirichovu - rodina Brotánková
9. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
10. - Za rodiče, sourozence s rodinami, příbuzné a dobrodince
11. - Za zemřelou Amalii Svitavskou - Dr. Vladimír Walžel
12. - Za zemř. rod. Cicákovu a Gluvňovu z obou stran - manž. Gluvňovi
13. - Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
14. - Za manžele Žáčkovy a jejich děti s rodinami
15. - Za zemřelou Annu Hindrovu - manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelého Roberta Horáka - Kroužek milovníků hudby a poesie
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za zemřelého tatínka Hynka Hromádku - manželé Stránští
17. - Za Boženu McMillan s dcery s rodinami
18. - Za zemřelého Josefa Sitka - rodina Kubelkova a děti
19. - Za živé a zemřelé členy rodiny Ořečovské z obou stran - rodina
Ořečovská
20. - Za zemřelého Aloise Lysého, jeho sestru Helenu a za celou rodinu
Popelářovu a Jančíkovu
21. - Za manžele Jurčovy a za jejich děti s rodinami
22. Za manžele Schroeder a jejich děti s rodinami
23. - Za manžele Marcaníkovy a za jejich děti s rodinami
24. - Za zemřelou maminku - pan Josef Blaha
- Za zemřelého Jana Záriše - paní Mary Zárišová
25. - Za manžele Marčíkovy a za jejich děti s rodinami

- ~~26. - Za živou a zemřelou rodinu Němečkovu - pan František Němeček~~
~~27. - Za rodiče, sourozence s rodinami, příbuzné a dobrodince~~
 28. - Za zemřelého Dra. Zbyslava Peterse - jeho manželka a dcera

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

Paní Josefa Molnarová se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY; pan Dr. Emanuel Böhm a pan František Kubelka OSMDESÁTKY; pan Vladimír Palička a pan Martin Zapletal PĚTASEMDESÁTKY; pan Jarda Hanuš SEMDESÁTKY; a pan Dr. Charles V. Fiala ŠEDESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V neděli 5. února (februára) MASOPUSTNÍ ZÁBAVA

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u svatého Jana Nepomuckého v Manhattaně (1 Ave a 66 St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbě je pak SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

TEBA BUDEM VŽDY POTREBOVAŤ

Pane, ďakujeme Ti, že si nám dal schopnosť myslieť a poznávať vesmír.

Vieme víťaziť nad chorobami, vieme prekonávať nesmierne vzdialenosti, sme schopní predchádzať prírodné pohromy, vieme objaviť bohatsvá zeme.

Avšak Ty nám pripomínaš, že závisíme od Teba aj naďalej.

Stačí malá nepozornosť na ceste a hneď sa stane nešťastie.

Stačí malý omyl pri výpočtoch, mohutná budova sa zrúti a pochová mnohých.

Pane, vylieč nás z našej pýchy!

Veď keby sme aj mnohokrát znásobili rýchlosť a keby sme aj miliónkrát zväčšili energiu, keby sme aj znížili počet nehôd, aj vtedy by sme ešte stále záviseli od Teba.

Dal si nám veľké schopnosti. Pomôž nám ich používať tak, aby sme uskutočňovali Tvoje plány a hľadali len Tvoju slávu.

(Suavet 107)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY !

"NEMLČ, ARCIBISKUPE! NESMÍŠ MLČET!"

Kard. Beran k 25. únoru 1948

Je pochopitelné, že v každé vzrušené době, jako je i naše, vzrůstá zasílání anonymních dopisů. Kdekdo radí, co mám dělat a co nemám dělat, co bych měl dělat a co bych neměl dělat. Anonym obyčejně píše hodně důvěrně. A tak jeden ve svém dopise důrazně žádá: "Nemlč, arcibiskupe! Nesmíš mlčet!"

Zamyslel jsem se. Nesmíš mlčet! A má to vůbec nějaký smysl nemlčet, mluvit? Laviny řítící se nezadržíš. Pravda, ale lavina je hmota, kdežto hnutí je závislé od lidí myslících a uvažujících. Budeš mluvit nadarmo - a pak Kristus řekl: "Kdybych byl nepřišel a nemluvil jim, hříchu by neměli, ale nyní výmluvy nemají z hříchu svého" (Jan 15,22).

Snad by bylo lepší mlčet a nechat je v nevědomosti. - Ale Pavel napsal: "Zapřísahám tě před Bohem a Kristem. Hlásej slovo, trvej na něm, ať je vhod nebo nevhod, přesvědčuj

a zapřísahaj a kárej se vši trpělivostí a učitelskou moudrostí!" (2 Tim 4).

Proto nemlčím. Ten dobrý český lid mne zná. Nezradil jsem svůj český národ a nikdy nezradím, a dovedl jsem trpět. Proto mluvím.

1. Zapřísahám vás všechny pro drahou, v koncentračních táborech a žalářích prolitou krev našich bratří a sester. Pro slzy a bolesti českých žen a matek. Vzpamatujte se! Víím, že nechcete rozdmýchat bratrovražedné boje, ale takto se jim nevyhnete. Zamyslete se nad svou odpovědností!

2. Udržujte právní řád! Všichni schválili zásadní program socializace. Všichni k němu pracovali a chtějí pracovat. Právní cestou se dosáhne trvalejších forem, i těch nejradikálnějších. Čtete dějiny! Přesvědčte se!

3. Neničte odkaz presidenta osvoboditele a práci presidenta budovatele! Sami jste je tak nazvali. Dílo jejich uznává celý národ. Pracovali a trpěli pro vás a za vaše potomstvo. Důvěrovali jste jim vždycky. Nevděk bolí a nevděk bývá stíhán kletbou.

Přál bych si, aby každý viděl do mého srdce. Upřímně cítím se všemi, se vším lidem a celým národem. Budou také upřímně chápána má slova? Chci doufat.

("Lidová demokracie", 25. února 1948)

*Svatý Václave! Volá tě tvůj lid.
Vrať své zemi požehnání, vrať svým dětem klid!*

DON BOSKO

Všetci ho od toho odrádzali. Ale on sa nedal. Ale len-len že sa ako-tak zotavil, do Francúzska aj išiel. Vtedy ho zachvátila choroba, ktorá ho potom za krátkych pár rokov aj zdolala: zápal chrbtovej kosti, vlastne chrbtového špiku. Chrbtová kosť sa mu skrivila a posledné tri roky jeho života bola veľmi boľavá a citlivá. Ušchol na triesku a bol už lentieňom svojej niekdajšej postavy. Bez cudzej pomoci nevedel spraviť ani kroka. Bol prepracovaný a vyčerpaný. Pracoval nad ľudské sily. Za svoju horlivosť platil hroznými bolesťami.

* * *

Don Bosko zasvätil celý svoj život opustenej a chudobnej mládeži. Ale školské úrady sa mu za to veľmi zle odslúžili. Trvali na svojich predpisoch byrokraticky a neúprosne. Paragrafy im boli sväté. Výnimky nestrpeli. Turínske predmestie sa voľakedy len tak hemžilo deťmi. Nebolo pre nich nijakej školy. Nikto sa o ne nestaral, nikto im školu nepostavil, nikto ich do nijakej školy neposlal. Rástli ako divosi. Don Boskovi ich bolo ľúto. Zariadil pre ne niekoľko tried vo svojom ústave. Deti sa učili. Don Bosko bol rád, a ich rodičia tiež. Nevedeli si prenachváliť, že i najchudobnejšie deti môžu chodiť do školy. Ale tí, čo sa mali najviac tešiť, totiž páni v školských úradoch, začali mudrovať. Paragrafy im vrtali v hlave ako dajaký červík. Valdocco. Deti. Uličníci. Don Bosko. Ba či má učiteľov so skúškou? Aké majú vzdelanie, aké diplomy? To treba vyšetriť. A pravdaže, i vyšetri-li. A hľa, neslýchané. Don Bosko má učiteľov i bez skúšky. Niektorí sa na skúšku ešte len chystajú a opovažujú sa učiť. To je predsa nemožný stav. Priamo proti predpisom. Školu treba hneď zatvoriť.

Rozumní ľudia namietali, že deti ostanú zasa bez školy, ale to nepomohlo. Úrad je úrad, a predpis je predpis. Keď škola nie je celkom podľa predpisu, nuž radšej nijaká. A v októbri 1879 Don Bosko už nemal otvoriť svoje školy.

Pri nových saleziánskych ústavoch v Mirabello, Lanzo, Varazze, Valsalice založil Don Bosko i stredné školy s diplomovanými učiteľmi. Takto stratil turínsky ústav skoro všetkých diplomovaných učiteľov a len máloktoľný predmet mohol byť obsadený skúšanou učiteľskou silou. Ale aj tí nediplomovaní sa všemožne pričínili, aby svoju úlohu čo najlepšie zastali. Don Boskove stredné školy vo Valdoccu boli mimoriadnym a veľkým dobrodením pre robotnícke triedy valdockej štvrti a pre tamojšiu chudobnú mládež. Roku 1879 sa hlásilo k matúre 82 kandidátov z Turína. Z tých bolo 31 z Don Boskovho ústavu. Traja prepadli, ostatní prešli s dobrým prospechom. Ale školské úrady si to málo všímali. Im len stále klalo oči, že Dosko má niekoľko učiteľov bez diplomu.

Dňa 24. júna, na deň sv. Jána Krstiteľa, mal Don Bosko meniny. Chlapci

sa s najväčšou horlivosťou pripravovali na túto rodinnú slávnosť. A pripravoval sa na to aj školský úrad v Turíne. V predvečer osláv 23. júna mu doručili prípis, že pre nedostatok kvalifikovaných síl musí svoje školy zatvoriť. Toto drakonické nariadenie školských úradov hlboko ranilo Don Boskovo apoštolské srdce. Ako by aj nie. Veď toto zatvorenie jeho stredných škôl na Valdoccu znamenalo zatvorenie pol ústavu a zahlúženie saleziánskeho dorastu. Don Bosko však v deň svojho mena nič nedal na seba znať. Nechcel pokaziť radosť svojich detí a priateľov, a preto hľadel byť ešte veselším ako inokedy, i keď sa mu v bôloch zviňalo jeho otcovské, dobrácke srdce. No po dni svojho mena dal sa do práce. Školu bolo treba zachrániť, čo by sa čo robilo. Najprv zašiel na školský úrad v Turíne. Tam však nič nevykonanl. Poslal teda do Ríma na ministerstvo školstva profesora svojho ústavu Don Durandu a svojho priateľa turínskeho univerzitného profesora Allieva. Ale ani v Ríme to nešlo lepšie. Hľadal teda pomoc u samého kráľa, mladého Humberta, ktorému písal:

- Vaše Veličenstvo!

Ústav, zvaný Oratórium sv. Františka Saleského, ktorého cieľom je chrániť chudobnú mládež pred skazou, ktorý vašou rodinou vždy bol podporovaný, ba skoro i založený, a ktorý i Vaše Veličenstvo len nedávno veľmi štedro obdarilo, je teraz v nebezpečenstve zániku.

(pokračovanie)

(Alberti - Jur Koza Matejov
DON BOSKO).

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Běžela liška po ledu,
ztratila klíček od medu;
kdo ho má, ať ho dá,
ať se liška nehněvá!

Běžela liška k háji,
hoňte si ji, páni;
já ji honit nebudu,
zmeškal bych já koledu!

